

Prof. Dr. Ayşe Aynur DURUKAN (8 Temmuz 1951-18 Şubat 2022)

Muhammet GÖRÜR

Dr. Öğr. Üyesi, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Sanat Tarihi Bölümü,
Ankara, Türkiye, muhammet.gorur@hbv.edu.tr (Sorumlu Yazar/Corresponding Author)

Azize AKTAŞ YASA

Dr. Öğr. Üyesi, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü,
Bolu, Türkiye, azizeaktasyasa@gmail.com

Farklı inançların gezindiği Orta Çağ Anadolu'sunun ortak toplumsal değerlerini, estetik duyarlılığını, bezeme dünyası ve hepsinden öte bu etkileşimlerin getirdiği kültür zenginliğini ortaya çıkararak , Anadolu Aydınlanmasını Orta Çağ bağlamında ele alarak aydınlatmaya çalışan Sırlı Kandilimiz...

Prof. Dr. Ayşe Aynur Durukan, 8 Temmuz 1951 Pazar günü, kadınların üniversiteye girmesinde ve İnas Sanayi-i Nefise Mektebinin kurulmasında büyük katkıları bulunan, İttihad ve Terakki döneminde Maarif Nazırlığı, Cumhuriyetin İlanından sonra da iki dönem Kastamonu ve Kocaeli Mebusluğu yapmış Ahmet Şükrü Bey'in kızı Ayşe Fevziye Durukan ile askeriyenin çeşitli kademelerinde görev almış, Tümgeneral rütbesi ile emekli olduktan sonra Hatay Mebusluğu yapmış Eyüp Durukan'ın oğlu Mehmet Orhan Durukan çiftinin Ahmet Şükrü Durukan'dan sonra ikinci çocuğu olarak New York'ta dünyaya geldi.¹ Makine Yüksek Mühendisi olan babasının Etibank Mümessilliği görev süresi dolunca New York'tan 1954 yılında Türkiye ye döndükten sonra Ankara'ya yerleşmişlerdir. Öğrenim hayatına 1957'de Ayşe Abla İlkokulu'nda başlayan A. Aynur Durukan, Orta öğrenimini Türk Eğitim Vakfı Ankara Koleji'nde 1962-1970 yıllarında tamamladı.

Çocukken hep doktor olmak istediğini; Ortaokul yıllarından itibaren sanata meraklı olmasına rağmen sanat tarihçiliği meslek olarak hiç düşünmediğini söylerdi. Ancak 1970 yılında girdiği üniversite sınavı sonrası Hacettepe Üniversitesi Sanat Tarihi Bölümüne kayıt yaptırdıktan ve 2. sınıfa başlayana kadar da durumun değişmediğini anlatırdı.

Üniversiteye başladığı yıl Doç. Dr. Güner İnal, Dr. Günsel Renda, 1978 yılında acımasızca katledilen rahmetli Dr. Bedrettin Cömert, Dr. Armağan Erkanal, Dr. Çetin Şahin, Dr. Adnan Turani ve Asistan Ebru Parman'ın Sanat Tarihi Bölümünün kadrolu öğretim üyeleri; Prof. Dr. Oluş Arık, Prof. Dr. Semavi Eyice ve Ord. Prof. Dr. Ekrem Akurgal'ın ise “konferansçı” statüsünde dışarıdan derse gelen hocaları olduğunu; Öğrencilik yıllarında kendisini en çok etkileyen ve meslek hayatının biçimlenmesinde önemli yeri ve değeri olan akademisyenlerinde Ord. Prof. Dr. Suut Kemal Yetkin,

¹ Azize Aktaş Yasa, “Prof. Dr. Aynur DURUKAN: Hayatı Bilimsel Kişiliği ve Yayınları”, *Ortaçağ'da Anadolu. Prof. Dr. Aynur DURUKAN'a Armağan* (Ankara: Hacettepe Üniversitesi Edebiyat fakültesi Sanat tarihi Bölümü Yayınları, 2002), 3.

Prof. Dr. Günsel Renda, Prof. Dr. Semavi Eyice, Prof. Dr. Oluş Arık, Ord. Prof. Dr. Ekrem Akurgal ve Prof. Dr. Semra Ögel olduğunu söyledi.²

Aynur Durukan, Sanat Tarihi bölümündeki lisans öğrenimini, 1974 yılında Prof. Dr. Oluş Arık yönetiminde yaptığı “Orta Çağ Kayseri Türbeleri” konulu lisans tezi ile tamamladı. Mezuniyetinin ardından aynı yıl Hacettepe Üniversitesi, Mezuniyet Sonrası Eğitimi Fakültesi, Sanat Tarihi Bölümü’nde yüksek lisans öğrenimine başladı. Yüksek lisans öğrenimine devam ederken 1975 yılında Kültür Bakanlığı Tescil ve Arşiv Şubesine asistan olarak atandı. Akademik hayatında kullanacağı birçok meslekî beceriyi buradaki iki yıllık asistanlığı sırasında kazandığını anlatırdı. Yüksek lisansını, Prof. Dr. Günsel Renda danışmanlığında “Kuzey Batı Anadolu Bölgesindeki Ahşap Tavanlı Camiler” konulu tezi ile 1976 yılında tamamladı. Daha sonra Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Sanat Tarihi Bölümü’nde doktora programına kayıt yaptırdıktan dört ay sonra Hacettepe Üniversitesi, Mezuniyet Sonrası Eğitimi Fakültesi, Sanat Tarihi Bölümü’nde doktora programı açılması üzerine kendi bölümündeki Doktora programına başladı.

5 Ocak 1977’de mezun olduğu bölümde Filiz Yenişehirlioğlu ve Yıldız Ege Olcay ile birlikte asistan olarak akademik hayatına adımını attı.

Asistanlık yıllarında, Ekim 1978-Ağustos 1979 arasında Londra Üniversitesi School of Oriental and African Studies’de, Prof. Victor Ménage yönetiminde burslu doktora öğrencisi olarak çalıştı. Prof. Dr. Güner İnal’ın danışmanlığında 1982 yılında tamamladığı “Balat’da Türk Devri Yapıları” konulu tezle “doktor” ünvanını aldı.

5 Kasım 1983’te Öğretim Görevlisi, 5 Nisan 1987’de Yardımcı Doçent kadrosuna atandı. 9 Kasım 1987’de Doçent, 30 Mayıs 1995’te Profesör ünvanını aldı. Aynur Durukan, mezun olduğu bölümün, mezun ilk doktora öğrencisi, ilk asistanı ve ilk profesörü olduğunu gururla anlatırdı.

30 Mayıs 1999 tarihinde emekli olan A. Aynur Durukan; ders vermeye 1978-1980 yıllarında. Turizm Meslek Yüksek Okulunda Anadolu Medeniyetleri I-II ve Türk Sanatı I-II vb. Genel Sanat Tarihi dersleri ile başladı. Hacettepe Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Sanat Tarihi Bölümü’nde ise, önce İngilizce derslerine girmiş, daha sonra, 1982 yılından başlayarak emekli oluncaya kadar İslâm ve Orta Çağ Türk Sanatı üzerine lisans, yüksek lisans ve doktora dersleri vermiştir.

1980-1983 yılları arasında yine Edebiyat Fakültesi’nin Tarih Bölümü’nde Türk Sanatı derslerine girmiş, ayrıca çeşitli dönemlerde, Anadolu Üniversitesi Klasik Arkeoloji ve Sanat Tarihi Bölümlerinde, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesinin de Orta Doğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Endüstri Tasarımı Bölümü’nde³, Doğu Üniversitesi, Tasarım ve Güzel Sanatlar Fakültesi, Grafik Bölümü’nde Türkçe ve İngilizce olarak, Genel Sanat Tarihi, İslâm ve Orta Çağ Türk Sanatı derslerine girdi. Prof. Dr. Aynur Durukan, 1983 yılından emekli oluncaya kadar, Türk İslâm Sanatı ve El Sanatları konularında elliden fazla lisans, on yüksek lisans ve altı doktora tezi yönetmiştir.

Üniversite dışında Kültür ve Turizm Bakanlığı, Diyarbakır Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu Üyeliğinde bulundu, ayrıca çeşitli kurum ve kuruluşlar adına yapılan araştırma ve projelerde görev almıştır.

“Bursa Çevresi Vakıf Eserleri” (1982-83; Ankara Vakıflar Genel Müdürlüğü); “Malatya-Kömürhan Kurtarma Projesi”, Hacettepe Üniversitesi, Ortadoğu Teknik Üniversitesi ve Devlet Su İşleri’nin işbirliğiyle (Haziran 1986; tüm çalışmalar tamamlandığı halde maddi olanaksızlıklar nedeniyle yarım kalmıştır.); “Divriği-Sivas Anıtları”, Divriği Koruma İmar Planı için, T.C. Kültür

² Aktaş Yasa, “Prof. Dr. Aynur DURUKAN: Hayatı Bilimsel Kişiliği ve Yayınları”, 4.

³ Aktaş Yasa, “Prof. Dr. Aynur DURUKAN: Hayatı Bilimsel Kişiliği ve Yayınları”, 5.

Bakanlığı adına (1992); “Balat İlyas Bey Külliyesi Restorasyon Projesi”, Vakıflar Genel Müdürlüğü için, Ka-ba Eski Eserleri Koruma ve Değerlendirme Mimarlık Ltd. adına, bilimsel danışman olarak (1993); T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı için, “Gaziantep Kalesi Tarihsel Araştırma, Belgeleme ve Değerlendirme Projesi “Orta Çağ’da Gaziantep ve Kalesi” konulu 3. bölümü (1993-1994); “Habitat” Projesi çerçevesinde “Bizans Dönemi Eserleri” konulu bölümün “Türk Sanatı ile Bizans Sanatı’nın Kültürel Etkileşimi”nin Değerlendirilmesi (1996 yılı boyunca konuyla ilgili müze ve özel koleksiyonlarda gerekli araştırmalar yapılmış, ancak proje ertelenmiştir.); 1997-1999 yılları arasında “Birecik, Halfeti, Bozova ve Suruç İlçelerinin Taşınmaz Kültür Varlıklarının Belgeleme ve Değerlendirilmesi”; “Ankara Rehberi Projesi”, Ankara Enstitüsü Vakfı adına, Proje Kordinatörü; “Milet İlyas Bey Külliyesi Koruma-Onarım, Çevre Düzenleme ve Sergileme Uygulamaları Projesi”, Söktaş Tekstil Sanayi ve Ticaret A.Ş. için, Ka.ba Eski Eserler Koruma ve Değerlendirme-Mimarlık Ltd. adına, Danışma Kurulu Üyesi olarak (2008) görev yapmıştır.

Çalıştığı projelerden, Birecik, Halfeti, Suruç, Bozova İlçeleri ile Rumkale’deki Taşınmaz Kültür Varlıkları projesi, T.C. Başbakanlık Güneydoğu Anadolu Projesi Bölge Kalkınma İdaresi Başkanlığı tarafından 1999 yılında yayınlandı. Bu proje ve yayım Hacettepe Üniversitesi Senatosu tarafından grup çalışması olarak “Araştırma Grubu Başarı Ödülüne” lâyık görüldü.

Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu, Günden Güne Programı “Selçuklu Sanatı I-II”, 1989; “Çocuk ve Uygarlık” Dizisi’nin Sanat Tarihi Bölümü’nün editörlüğü ve “Malazgirt’ten İznik’e”, “İznik’ten Konya’ya”, “Selçuklu Devleti’nin Yükselişi” ve “Anadolu Beylikleri” bölümlerinin metin yazarlığı, TRT 1 için 1999; “Halfeti” konulu panelde konuşmacı, TRT 1 için Nisan 2000 vb. Radyo ve Televizyon Programlarında metin yazarlığı ve konuşmacı olarak çalışmıştır.

Yurt içinde ve yurt dışında birçok bilimsel organizasyonda görev almış, üye ve danışmanlık görevlerinde bulunmuş, seminer ve sempozyumlara katılarak Türkçe ve İngilizce olarak çok sayıda konferans vermiştir. İki çeviri, dördü ortak yayın olmak üzere dokuz kitabı yayınlanmıştır. Atmış yayınlanmış Türkçe ve İngilizce makale ve kitapta bölümü ile otuz yedi ulusal ve uluslararası bildirisi bulunmaktadır. Yayın çalışmalarına 1978 yılında başlayan Aynur Durukan’ın erken tarihli yayınlarının konuları daha çok Anadolu’nun çeşitli bölgelerinde bulunan ve az tanınan yapıların monografileri iken, daha sonra, özellikle tipoloji, ikonografi ve değerlendirmeye yönelik çalışmalar yapmıştır. Özellikle cami tipolojisi konusundaki çalışması, genel olarak kabul edilen görüşlerin çelişkilerini ortaya koyarak yeni arayışların yolunu açmıştır⁴.

Şehir/kent çalışmalarında şehrin bütünü ve ortaya çıktıkları kültürel, tarihi, ekonomik koşullar içinde değerlendirerek, fizikî yapının oluşmasında belirleyici olan kurumları yapılar ile ilişkileri çerçevesinde ele almıştır.

Anadolu Selçuklu Sanatı Araştırmaları isimli çalışması, Türkiye’de ve yurt dışında Anadolu Selçuklu Sanatı konusunda yapılan çalışmaları kısaca tanıtmakta, Anadolu Selçuklu Dönemi Sanatı Bibliyografyası (1994) ve Anadolu Selçuklu Dönemi Sanatı Bibliyografyası II (1993-2005) (2007), Selçuklu sanatı konusunda araştırma yapanlara, dönemin sanatından kültürel ortamına kadar geniş bir yelpaze içinde kaynak ve yayınlar sunmaktadır.

Beylikler Dönemi Sanatı Bibliyografyası (14. Yüzyıl Başları-2008); isimli çalışması Atatürk Kültür Merkezi tarafından yayın için istenmiş, gerekli ekleme ve düzenlemeleri iki kez hazırlayıp göndermesine rağmen (son düzenlemeleri birlikte yapmıştık) hala yayınlanmamıştır.

⁴ Aktaş Yasa, “Prof. Dr. Aynur DURUKAN: Hayatı Bilimsel Kişiliği ve Yayınları”, 7.

Çalışmalarında yöneldiği konulardan bir diğeri de yapı organizasyonları ve sanat ortamıdır. Ona göre, dönemin sanat felsefesini ortaya koymak için, bu felsefenin yapılarıdaki yansımaları ile birlikte bunları meydana getiren baniler ve sanatçılar üzerinde de durmak gerekir. Nitekim “Anadolu Selçuklu Dönemi Kaynakları Çerçevesinde Baniler” başlıklı makalesinde bugüne kadar bir iki çalışma dışında üzerinde pek fazla durulmayan konuyu baniler boyutu ile ele almış, Anadolu Selçukluları ve aynı dönemde etkin olan Beyliklerin banilerini bir bütün olarak değerlendirmiştir. Özellikle de kadın banilerin etkinliklerini konu alan çalışmaları da bu alandaki ilklerdendir. Aynur Durukan bani-sanatçı sorununu ele almanın gerekliliğini şu sözleriyle dile getirir: “Selçuklu dönemi sanat ortamı tüm boyutlarıyla ele alınmadan, dönemin kültürel ve sosyo-ekonomik tarihini yazmak mümkün olmayacaktır”. Bunun için “Selçuklu dönemi ve sonrasına ait kaynakların sağlıklı bir biçimde değerlendirilmesi ile sanat ortamı büyük ölçüde açıklığa kavuşturulabilir. Kuşkusuz bunu, başta el sanatları ürünleri olmak üzere Selçuklu sanatının diğer dallarında yapılacak kapsamlı çalışmaların izlenmesiyle, sanat ve kültür ortamı büyük ölçüde açığa çıkarılabilir”. Bir başka makalesinde de Anadolu Selçuklu dönemi ve Beylikler dönemi sanat ortamından bir kesit başlıklı çalışmalarında, kitabeler ve dönemin diğer kaynakları çerçevesinde yapım yöneticileri ve sanatçılar ile baniler arasındaki ilişkilere değinmektedir.⁵ Yine bir çalışmasında söz konusu dönemin kadın banilerinden büyük bir bölümünü konuları ve eserleri ile tanıtmış ve değerlendirmiştir. Bu konudaki araştırmaları Selçuklu ve Beylikler dönemiyle sınırlı kalmamış, “Kaynaklar Işığında Osmanlı Beyliği’nde Sanat Ortamı” başlıklı bir de bildiriyle de Orta Çağ Anadolu Türk Sanatını kitabeler ve dönemin diğer kaynakları çerçevesinde, yapım yöneticileri ve sanatçılar ile baniler arasındaki ilişkiler üzerinden ayrıntılı olarak değerlendirmiş, eklediği tablolarla da çalışmaların kronolojik ve daha anlaşılır olmasını sağlamıştır.

Çalışmalarında, sanat tarihinde terminoloji kargaşasına çözümler aramış, hatta “Sanat Tarihimizde Terminoloji Sorunları”nı bir tebliğ çerçevesinde irdelemiştir. Yine Prof. Dr. Doğan Kuban’ın editörlüğünde gerçekleştirilen ve Anadolu Selçuklu Döneminin muhteşem eserlerini sunan “Alâeddin’in Lambası, Anadolu’da Selçuklu Çağı Sanatı ve Alâeddin Keykubad” isimli, kitap ve serginin oluşturulmasına katkıda bulunmuştur.

Prof. Dr. Aynur Durukan’ın sürekli çalışmayla geçen bütün bir öğretim hayatı gerek akademik keşif heyecanı gerekse insani iletişim açısından oldukça zevkli olan bölüm ve her yaz tekrarlanan yüzey araştırma gezileriyle süslenmiştir. Bu gezilerinde, Anadolu’nun neredeyse tüm bölgelerindeki pek çok şehir, kasaba ve köye gidilerek, öğrencilerin yapıları yerinde görmeleri, tanımaları, arazi çalışmasını, mimariyi ve yapıları okumayı öğrenmelerini sağlamıştır.

Hocamız, hayali olan “Anadolu Selçuklu Mimarisi ve Sanatı” konulu ve yaklaşık sekiz cilt olarak tasarladığı yayının malzemesini toplamış, pek çok yapının rölövesini çıkartmış, çok zengin bir fotoğraf ve slayt arşivi oluşturmuştur. Ancak bu hayalini gerçekleştiremeden aramızdan ayrıldı. Geziler boyunca, onun tükenmek bilmeyen enerjisi öğrencilerini sürekli şaşırtmış ve disiplinli, titiz çalışmaları, bu arada büyük cömertliği hep hayranlık uyandırmıştır.⁶

Prof. Dr. Aynur Durukan yöntem konusunda asla taviz vermemiş, araştırmalarında daima orijinal kaynaklara yönelmiş, ele aldığı konuları bilimsel bir tavırla, derinlemesine ve bütün boyutları ile incelemiş, kendi yayınlarını her zaman görsel malzeme ve çizimlerle zenginleştirmiştir.

Derslerdeki ciddiyeti ve ders anlatırken yönelttiği sorularıyla titiz bir hoca olmasına rağmen, öğrencileri ile kurduğu diyalog, aşıladığı bilimsel ve sorgulayıcı tavır, bilgilerini ve zamanını

⁵ Aktaş Yasa, “Prof. Dr. Aynur DURUKAN: Hayatı Bilimsel Kişiliği ve Yayınları”, 7.

⁶ Aktaş Yasa, “Prof. Dr. Aynur DURUKAN: Hayatı Bilimsel Kişiliği ve Yayınları”, 9.

meslektaşları ve öğrencileri ile cömertçe paylaşması, hocalığının üstün niteliğini ortaya koymaktadır. Öğrettiklerinin öğrencilerinde derin izler bırakması, bunlardan önemli bir kısmını yıllar sonra bile hatırlayabilmeleri, bu bususun en önemli göstergesidir.

Mesleğini ve öğrencilerini çok seven, sanat tarihçiliğini hayat tarzı haline getiren Prof. Dr. A. Aynur Durukan, mesleğinde yirminci yılını doldurduktan sonra emekliye ayrılmaya karar vermiş, ancak öğrencilerinden vaz geçemediğinden ve onların tez çalışmalarını yarıda bırakmak istemediğinden, bu kararını gerçekleştirmek için yaklaşık dört yıl beklemiştir. Böylece 30 Mayıs 1999 tarihinde resmen emekli olmakla birlikte, yüksek lisans derslerine bir sömestir daha devam etmiştir.

Emekliliğinden sonra, yayınlanmış pek çok makale, kitap bölümü ve dört kitap hazırlamış olması, emeklilik karar verirken belirlediği hedef doğrultusunda hızla ilerlediğini göstermektedir.

Sonuç olarak; Anadolu Selçuklu Sanatı ve Beylikler döneminde uzmanlaşan Prof. Dr. A. Aynur Durukan yürüttüğü araştırmalar, projeler ve yetiştirdiği öğrencileriyle bu alana önemli katkılarda bulunmuştur. Yıllar içinde yaptığı araştırmalar, Anadolu Selçuklu Dönemi Sanatı Bibliyografyası gibi kaynak yapıtlarla sonuçlanmıştır. Bursa, Malatya, Birecik ve benzeri yörelerde yürüttüğü veya katıldığı projeler, ülkemizde büyük eksiklik duyulan belgeleme çalışmalarına büyük katkı sağlamıştır.⁷ Selçuklu sanatı araştırmalarına farklı bir boyut getirmeyi, Orta Çağ'ı bir bütün olarak görmeyi ve döneme toplumsal boyutu ile yaklaşmayı amaçlamıştır. Özellikle son yıllar içinde çalışmalarında ve yönlendirdiği tezlerde bunu gerçekleştirmiştir.

Aynur Durukan'ın ders vermesi bir bilimsel hazsa, tez yönetmesi bir tutkudur. Bir kuyumcu titizliği ile yönlendirdiği tezlerle gece gündüz uğraşır, öğrencilerin kişisel sorunlarını kendine dert ederdi.⁸ Ancak böylesi görev bağlılığı ve sorumluluğu taşıyan Aynur Durukan olumsuzlukları hiçbir zaman bağışlamazdı. Prof. Dr. A. Aynur Durukan'ın çalışma hayatında yalnız akademik kimliğiyle değil, insan ve dost kimliği de ön plana çıkmıştır. İş hayatında birlikte yaşanan olaylar insan yaşamında belki de her şeyden çok daha derin izler bırakmaktadır. Güzel şeylerin yanında özel şeyler, acılar, iyi ve kötü sürprizler de yaşanmıştır. İşte birlikte yaşanan her ortamda Aynur Durukan güçlü kişiliğini sergilemiştir.⁹ Öğrenciye karşı, yönetime karşı, dostlarına ve kuşkusuz ailesine karşı tam bir kararlılık örneği göstermiştir. Verdiği kararları hiçbir koşulda değiştirmeyecek kadar tutarlı ve inatçı olmuştur.

Ancak hayali olan çalışmalarını tamamlayamadan çağın hastalığı Covid-19, hocamızı 18 Şubat 2022 tarihinde aramızdan aldı. Kendisini, 19 Şubat 2022 tarihinde ailesi ve sevenleriyle birlikte Cebeci Asri Mezarlığı'ndaki aile mezarlığında toprağa verdik. Hocamıza Allah'tan rahmet diliyoruz. Mekânın cennet, ruhun şad olsun sevgili hocam...

KAYNAKÇA

Aktaş Yasa, Azize. "Prof. Dr. Aynur DURUKAN: Hayatı Bilimsel Kişiliği ve Yayınları". *Ortaçağ'da Anadolu. Prof. Dr. Aynur DURUKAN'a Armağan*. 3-9. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi Bölümü Yayınları, 2002.

Renda, Günsel. "Sunuş". *Ortaçağ'da Anadolu. Prof. Dr. Aynur DURUKAN'a Armağan*. 1-2. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi Bölümü Yayınları, 2002.

⁷ Günsel Renda, "Sunuş", *Ortaçağ'da Anadolu. Prof. Dr. Aynur DURUKAN'a Armağan* (Ankara: Hacettepe Üniversitesi Edebiyat fakültesi Sanat Tarihi Bölümü Yayınları, 2002), 1.

⁸ Renda, "Sunuş", 2.

⁹ Renda, "Sunuş", 2.

Prof. Dr. Ayşe Aynur DURUKAN
(8 Temmuz 1951-18 Şubat 2022)

Adına düzenlenen Orta Çağ'da Anadolu Semineri sonrası Prof. Dr. Günsel RENDA'nın evindeki kutlamadan, 2000. (Muhammet GÖRÜR, Macit TEKİNALP)

Adına düzenlenen Orta Çağ'da Anadolu Semineri Sonrası Prof. Dr. Günsel RENDA'nın evindeki kutlamadan, 2000. (Zeren TANINDI, Zeynep MERCANGÖZ)

Hacettepe Üniversite Senatosunun Verdiği Ödül Töreni Sonrası Hacettepe Üniversitesi Rektörlüğü. 2000. (Muhammet GÖRÜR, Nermin ŞAMAN DOĞAN)